

MARIJA PRABILO PASALIUI FATIMOJE

1982 m. gegužės 13 d., švč. Dievo Motinos apsireiškimo 65-ųjų metinių proga Pop. Jonas Paulius II aplankė Fatimą. Šios keionės tikslas, – paties Šv. Tėvo žodžiais tariant, – buvo padėkoti Marijai už nuostabų jo gyvybės apsaugojimą, prieš kurią buvo pasikesinta 1981 m. gegužės 13 d., tarp 17 ir 18 valandos. Nuostabus sutapimas. Tai buvo ta pati gegužės mėnesio diena ir ta pati valanda, kurią 1917 m. švč. Mergelė Marija pirmą kartą apsireiškė trimis Fatimos piemenėliams. Šiame nuostabiame sutapime Šv. Tėvas įžvelgia ženklą ypatingos švč. Mergelės Marijos globos. Šis faktas verčia susimąstyti. Tokie sutapimai gyvenime atsitiktinai nepasitaiko. Juo labiau, kad švč. Mergelė Marija piemenėliams pasakė, kad Popiežius turės daug keistėti. Šis pranašavimas patvirtina dar ir nauju atentatu pačioje Fatimoje, kur Popiežius vėl Marijos globa buvo apsaugotas nuo mirties.

Dvidešimtas amžius teisingai gali didžiuliuoti savo nepaprastais išradimais ir įvykiais. Šiame amžiuje išrastas radijas, televizija, radaras, suskaldytas atomas, paskelbta reliatyvizmo teorija. Du pasauliniai karai sužlugdė daug Europos valstybių ir paskelbė jų santvarkas. Tačiau nuostabiausias šio amžiaus įvykis yra Dievo Motinos pasirodymai Fatimoj 1917 metų gegužės- spalio mėnesiais. Tie pasirodymai įvyko nuošalioje Portugalijos vietovėje, akmenuotoj ganykloj. Čia Dievo Motiną šešis kartus matė ir su ja kalbėjosi trys paprasti piemenėliai: Liucija – dešimties metų, Pranas – devynerių metų ir Jacinta – septynerių metų. Marija pasirodė šešis kartus kiekvieno mėnesio 13 dieną išskiriant rugpiūčio mėnesį, kai vaikai buvo areštuoti. Pasirodymų tikrumą patvirtino iš anksto pažadėtas nepaprastas įvykis, – saulės stebuklas, – kurį paskutinę pasirodymų dieną matė 70 tūkstančių žmonių. Pradžioje pasirodymam niekas netikėjo: nei vaikų tėvai, nei artimieji, nei dvasiškija. Apskrities viršininkas vaikus buvo net areštavęs ir grasinimais vertė atšaukti savo pasakojimus, kaip melagingus... Kiekvieną stebina didvyriškas vaikų regėtojų pasiaukojimas, jiems pasakytos paslapties išlaidymas ir laikysena tardymo metu. Neįmanoma įtarti, kad jie būtų dirbtinai parengti tokiam vaidinimui. Jie turėjo būti paveikti nežemiško reginio. Už ap-

MARIJA – DIEVO IR MŪSŲ TAUTOS MOTINA

sireiškimų tikrumą kalba ir jų parodymai įkyriuose ir klastinguose apklausinėjimuose. Vaikų atsakymai labai natūralūs, be jokio susipainiojimo ar sukturno. Klausinėjami atskirti, vieni nuo kitų, į tuos pačius klausimus atsakė vienodai; paklausti apie sąmoningai pramanytus dalykus, juos paneigė. Apklausinėjimų protokolai ir kiti dokumentai yra rūpestingai saugojami Fatimos archyvuose.

Švenčiausios Mergelės Marijos pasirodymai Fatimoj, Lourde, Šiluvoj ir kitur nėra tikėjimo dogma. Jei kas jais netikėtų, nebūtų heretikas. Tačiau objektyviai ištyrus įvykius faktus, negalima nepripažinti, kad tai buvo kažkas nepaprasto, antgamtiško.

Išpūdingiausiai Dievo Motinos apsireiškimus Fatimoje patvirtina saulės stebūklas. Marija vaikams iš anksto buvo pasakiusi, kad paskutinio pasirodymo metu, spalio 13 d. savo prašymus ir įspėjimus patvirtins dideliu stebūklų. Žinia greitai pasklido visoje Portugalijoje. Spalio 13 d. iš viso krašto į regėjimų vietą buvo susirinkę apie 70 tūkstančių žmonių. Tuo metu Portugalijos valdžia buvo bedievių rankose. Valdžios atstovai darė visa, siekdami sukliudyti žmonių antplūdį į Fatimos slėnį. Bet policija pasirodė bejėgė. Į Fatimą rinkosi ne tik tikintieji, bet ir bedieviai, ne tik paprasta liaudis, bet ir universitetų profesoriai. Beveik visi tuometiniai Portugalijos laikraščiai spalio 13 d. buvo pasiuntę į Fatimą savo korespondentus.

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 – Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO. – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 2.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 200,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomone.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr\$. 50,00.

L.P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 5.000,00.

Šiandien norint sužinoti smulkmenas, kaip įvyko saulės stebūklas Fatimoje 1917 metų spalio 13 d., užtenka paskaityti didžiųjų Portugalijos laikraščių to meto laidas. Jie visi – net antireliginiai laikraščiai – įvykį aprašo maždaug vienodai: saulė staiga neteko savo spindėjimo, pasidarė keistai balzguna kaip sniego kamuolys ir pradėjo suktis, šokinėdama erdvėje. Reiškinyms tęsėsi apie dešimtį minučių, 70-ties tūkstančių minia tuo tarpu suklupo ant žemės iš baimės ir nu-stebimo... Įvykio niekas nemėgino pa-neigti...

Saulės stebūklas ir kiti nuostabūs Fatimos įvykiai buvo visu moksliniu griežtumu tiriami ištisus tryliką metų. Tik po to mokslo ir Bažnyčios autoritetas paskelbė, kad jie nėra išaiškinami jokia natūraliu būdu.

Švenčiausios Mergelės Marijos apsi-reiškimai Fatimoje įvyko kaip tik komu-nistinės spalio revoliucijos išvakarėse. Tada dar niekas negalėjo pramatyti komunizmo pavojų žmonijai. Dievo Motina atėjo įspėti žmonijos. Jau tada ji kalbėjo apie karus, priespaudą, persekiojimus, kurie iš Rusijos plėsis į kaimyninius kraštus. Švenčiausioji Mergelė Marija jau tada nurodė kelią, kuriuo žmonija turi eiti, kad išsigelbėtų nuo žu-vimo. "Jei žmonės darys atgailą, jei atsi-sakys savo blogų darbų ir su pasitikėji-mu pasives Nekalčiausiai Marijos Šir-džiai", – kalbėjo apsi-reiškusi Dievo Mo-tina, – Rusija atsivers ir pasauliui ateis taikos ir gerovės laikai".

KLAIPĖDOS UNIVERSITETAS

Lietuvos Aukščiausioji Taryba nutarė įsteigti Klaipėdos universitetą, kuris sujungs ligšiol čia veikiančius kitų moky-mo įstaigų fakultetus ir turės stiprų jūros fakultetą. Universiteto rektoriumi išrinktas fizikos ir matematikos mokslų daktaras Donatas Švitra.

CIRURGIŲS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LIETUVA KREIPIASI Į PASAULĮ

Lietuvos Aukščiausioji Taryba paskel-bė kreipimąsi į demokratines Europos valstybes, JAV, Kanadą, Australiją ir Japoniją, kuriame ragina veiksmingiau reaguoti į sovietų pasikėsinimus prieš Lietuvos gyventojus ir valstybinių insti-tucijų darbuotojus. Kreipimesi tarp kit-ko rašoma: Lietuva, daug patyrusi so-vietų baudžiamųjų smūgių dėl savo lais-vės siekių, šių metų vasario 9-tosios ple-biscitu dar kartą vieningai patvirtino norinti atkurti nepriklausomybę ir drau-giškus santykius su rytų kaimynu. Deja. Sovietų Sąjunga nepasmerkė nė vieno sąmokslininko ar karinio vadovo, atsak-kingo už sausio 13-osios žudynes Vilniu-je ir toliau tęsia prieš Lietuvą tą pačią agresyvaus spaudimo politiką. Lietuvos sostinėje sovietų vidaus reikalų ministe-rija sudarė specialų teroristinės paskir-ties "juodųjų berečių" karinį padalinį, kuris beveik kasdien ginklu užpuola praeivius, valstybinius pareigūnus ir de-putatus. Lietuvoje iki šiol liejasi krau-jas, nuolatiniame pavojuje atsiduria vi-sų civilių gyventojų gyvybė ir sveikata.

Padidėjus šių agresyvių veiksmų grės-me, mes prašome jūsų nebūti abejin-gais naujos TSRS agresijos prieš Lietu-vą akivaizdoje. Reikalaukite, kad Sovie-tų Sąjunga nutrauktų tiesioginį karinį kišimąsi į Lietuvos Respublikos vidaus gyvenimą. Reikalaukite, kad būtų išves-ti iš Lietuvos "juodųjų berečių" dali-niai, kad būtų nedelsiant sugražinti ka-riuomenės užgrobti pastatai. Tikimės, kad neatsisakysite ginti demokratiją, taiką ir žmogaus teises Baltijos regione.

AT PIRMININKAS KALBĖJO SU M. GORBAČIOVU

Balandžio 11 d. Lietuvos Respubli-kos AT pirmininkas Vytautas Landsber-gis telefonu kalbėjosi su TSRS presi-

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 274-0677, Res: 274-1886

dentu M. Gorbačiovu. Pirmininkas V. Landsbergis skambino Gorbačiovui, no-rédamas sužinoti kas Maskvoje yra at-sakingas už pagrobtuosius pastatus Lie-tuvoj? Gorbačiovas nurodė TSRS dery-bų komisijos pirmininką ir vicepremjė-rą V. Dogužjevą, tvirtindamas, kad jam yra pavestas šio klausimo išsiauški-nimas.

V. Landsbergis taip pat paklausė ar būtų įmanoma netolimoj ateity susitik-ti su TSRS prezidentu. Gorbačiovas at-sakė, kad tai yra galimybė, bet tik jam sugrįžus iš kelionės po Japoniją.

SOVIETŲ SAJUNGA PROTESTUOJA

Kovo 20 dieną Sovietų Sąjunga Dani-jos vyriausybei pareiškė oficialų protes-tą dėl Danijos pasirašytų dvišalių sutar-čių su Lietuva, Latvija ir Estija. Sovietų notoje, kuri buvo įteikta Danijos amba-sadoriui Maskvoje sakoma, kad Danijos ketinimas užmegzti diplomatinis ryšius su trim Pabaltijo valstybėm prieštarau-ja Helsinkio susitarimams ir yra kišima-sis į Sovietų vidaus reikalus.

Šį Sovietų protestą Danijos vyriausy-bė atmetė, pareiškėdama, kad jos pasira-šytos sutartys nepažeidžia tarptautinės teisės normų, o Danijos pozicija Pabalti-jo valstybių klausimu yra žinoma Sovie-tų vyriausybei, nes Danija niekada ne-pripažino Lietuvos, Latvijos ir Estijos aneksijos. Danijos užsienio reikalų mi-nistras Elleman-Jensen spaudos konfe-rencijoje pasakė kad Danija ragina So-vietų Sąjungą pradėti derybas su Pabal-tijo valstybėmis dėl nepriklausomybės. Elleman-Jensen pakvietė sovietų užsie-nio reikalų ministrą atvykti į Kopenha-gą ir aptarti Pabaltijo problemą.

VAT.R.

PERKA AKCIJAS

Du šimtai "Šilutės baldų" įmonės darbuotojų įsigijo už milijoną rublių ak-cijų, tapo realiai dalies turto savinin-kais. Akcininkais tapo ne mažiau metų dirbę įmonėje darbininkai.

NAUJOS MAISTO KAINOS

Nuo kovo 26 dienos Lietuvoje pakel-tos maisto produktų kainos. Kiaulienos kilogramas kainuoja nuo 3,90 iki 6,20 rublio. Jautiena – nuo 2,20 iki 11,80 rublio. Kiaušiniai – iki 2,40 rublio už dešimtį. Cukraus kilogramas – 3 rubliai. Kvietinių miltų kg – 1,10 rublio.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS

VELIAVĖLES

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS MUTARIMAS DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ IR PILIEČIŲ LAIKYSENOS BEI VEIKIMO AKTYVIOSIOS TSRS OKUPACIJOS ATVEJU

Tarybų Sąjungai toliau vykdant prieš Lietuvos Respubliką nukreiptus agresijos veiksmus ir išliekant aktyviosios okupacijos galimybei, Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, primindama, jog bet kuriomis sąlygomis Lietuvos Respublikoje galioja tik Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos priimti įstatymai, nutarta:

1. Visas TSRS ir jos kolaborantų kuriamas Lietuvoje valdymo struktūras laikyti neteisėtomis, o visus išleistus ir Lietuvai taikomus įstatymus, potvarkius ar kitokius aktus, teismų sprendimus bei pareigūnų nurodymus — negaliojančiais.

2. Visos Lietuvos Respublikos valdžios institucijos ir jų pareigūnai privalo nebendradarbiauti su okupantais ir jų režimą vykdančiais asmenimis.

3. Lietuvos Respublikos piliečiai aktyviosios okupacijos režimo atveju kviečiami laikytis nepaklusnumo, nesmurtinio pasipriešinimo ir politinio bei socialinio nebendradarbiavimo principų kaip pagrindinio kovos už nepriklausomybę būdo.

4. Lietuvos Respublikos piliečiai turi teisę visomis galimomis priemonėmis ir būdais gintis, ginti kitus ir Lietuvos nuosavybę nuo smurtinių ir kitokių neteisėto okupacinio režimo veiksmų.

5. Aktyviosios okupacijos ir jos sąlygojamo visuotinio politinio pasipriešinimo pradžią nusako padėtis, kai teisėtai išrinkta Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba prievarta suvaržoma kaip aukščiausia valstybės valdžia. Organizavto pasipriešinimo pradžią, esant galimybei, paskelbia Lietuvos Respublikos laikinoji gynybos vadovybė.

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas
V. Landsbergis

Vilnius, 1991 m. vasario 28 d.
Nr. j-1114

ATVIRAS LAIŠKAS BALTIJOS ŠALIMS

EINO LEINO draugija, kurioje per 400 suomių rašytojų, kritikų, menininkų ir mokslininkų, surengė diskusiją. Pagrindinė tema — padėtis Baltijoje.

Kalbėjo deputatas iš Estijos, įsimintiną žodį tarė latvių vertėjas. Suomijos — Latvijos draugijos atstovas.

Kalbėjusieji sakė:

“Per spaudą ir TV galėjome sekėti įvykių raidą Europoje, Latvijoje, Lietuvo-

je. Daugelis draugijos narių per savo tiesioginį darbą arba asmeniškai pažintais palaiko glaudžius ryšius su jūsų žmonėmis.

Visos Baltijos tautos turi tik joms būdingą praeitį ir dabartį. Dabar jas vienija bendras tikslas — kova dėl nepriklausomybės.

Žinios apie kruvinus Vilniaus ir Rygos įvykius mus giliai sukrėtė. Mes smerkiame kruvinių jėgų įsikišimą ir kartu su jumis jaudinamės dėl to, kas įvyko. Mes smerkiame tarybinės vyriausybės politinį, ekonominį, dvasinį spaudimą, pastangas apriboti spaudos laisvę. Jos veikla nukreipta prieš mažų tautų egzistenciją, kalbos ir kultūros sunaikinimą”.

Diskusijoje pasisakę Baltijos šalių atstovai pabrėžė, kad mūsų — dvasios žmonių — užuojauta ir pritarimas yra labai reikalingi ir reikšmingi. Tai kas, kad mūsų pagrindinis ginklas yra žodis, — sakė jie. — Mūsų draugijos narių dauguma — rašytojai ir kiti žodžio skleidėjai tiki žodžio galia, nes tas žodis sutvirtintas žiniomis, protu ir solidarumu.

Mes norime pritarti darbui, kurį atlieka Baltijos šalys, siekdamos savo Nepriklausomybės, kalbos ir kultūros išlaikymo. Dauguma jūsų rašytojų, dailininkų, mokslininkų turėjo iškeisti savo kasdieninį darbą į politines užduotis. Linkime jiems, taip pat ir kitiems jūsų šalių piliečiams, drąsos, kantrybės, ryžto.

Ir vėl praūžė šimtmetis,
Ir papūtė nauji vėjai.
Laisvas atnešė naujus siekius,
Kas turi ausis, tesiklausio.
(pažodinis vertimas)

Helsinkis, 1991 vasario 20 d.

SSSR TERITORINĖS PRETENZIJOS LIETUVAI

Sovietų Sąjungoje jau viešai keliamos teritorinės pretenzijos Lietuvai.

SSKP Maskvos miesto komiteto sekretorius Jurijus Prokofjevas, 1991 m. vasario 21 d. kalbėdamas Maskvos valstybiname tarptautinių santykių institute, pareiškė, kad SSSR turėtų sutikti su Lietuvos “išėjimu” iš SSSR, tačiau tik 1939 m. sienų ribose.

Tokie pareiškimai akivaizdžiai prieštarauja Helsinkio ir Paryžiaus susitarimų raidei ir dvasiai, didina įtampą tarp Rytų Europos tautų. Skatinamas ne tik pilietinio, bet ir profesinio geografo intereso, manau, kad derėtų oficialiai paklausti SSSR valstybės:

1. Ar J. Prokofjevo pareiškimas atitinka oficialią prezidento M. Gorbačiovo politiką?

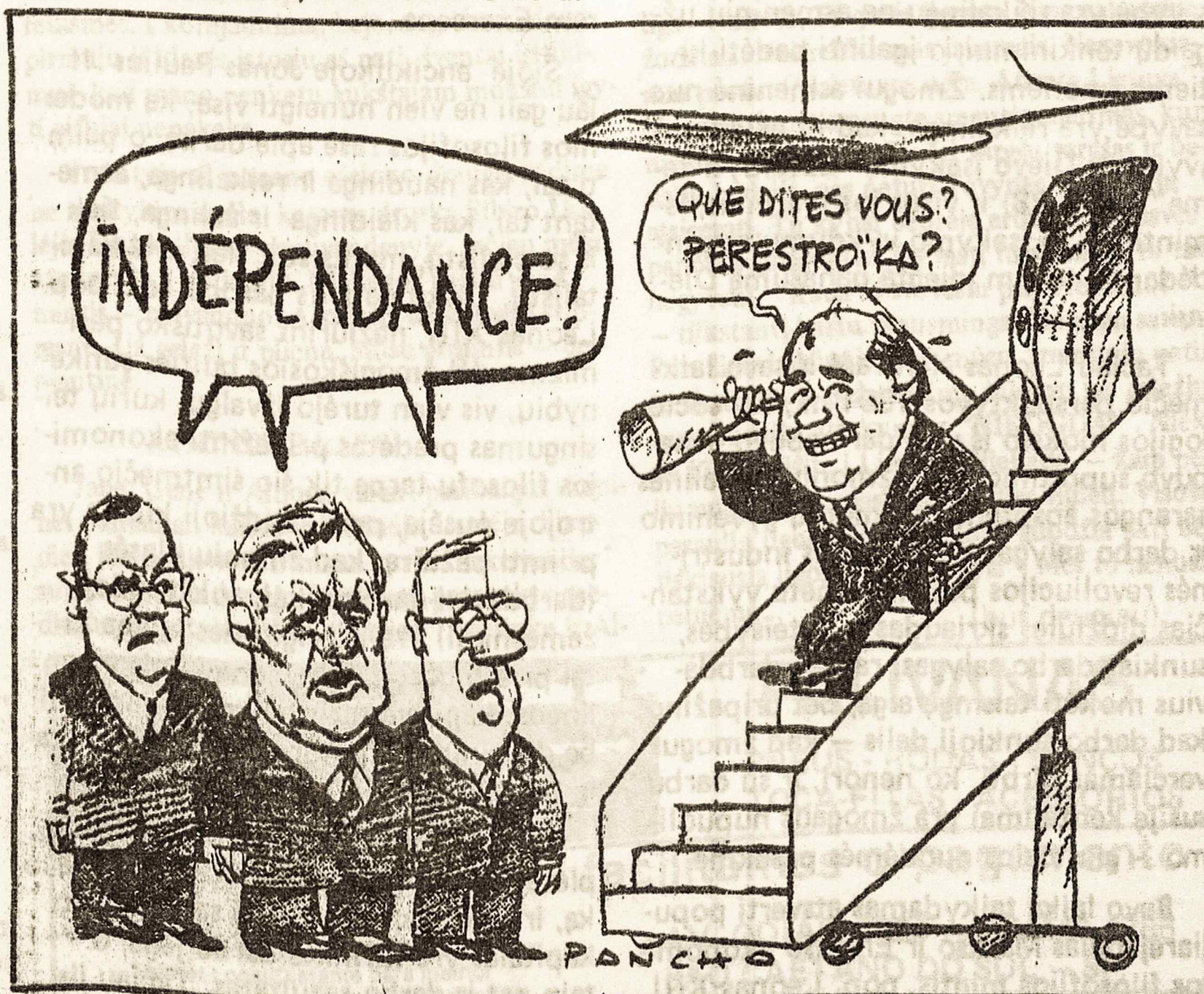
2. Ar šis pareiškimas rodo, kad SSSR vadovybė pasiruošusi dabartinę Kaliningrado sritį perleisti Vokietijai kaip 1939 m. egzistavusios Rytų Prūsijos dalį?

3. Ar toks pareiškimas leidžia manyti, kad SSSR vadovybė numato galimybę gražinti Latvijai, Estijai, Suomijai, Lenkijai, Rumunijai ir Čekoslovakijai žemes, priklausiusias toms šalims 1939 m?

R. Baubinas

PAIEŠKOMAS

Vytautas Velvikas, iš Kauno, ieško savo tėvo, BRONIAUS VELVIKO, gimusio 1905 metais. 1944 m. atsidūrė Vokietijoje, gyveno kartu su A. Stuoka ir paskui išvyko į Pietų Ameriką (nepaisimena į kokią valstybę).

Gorbačiovas: — Ką jūs sakote? Perestroika?
Brazauskas ir Co.: — Nepriklausomybė!

(Le Monde)

DARBAS – DIEVO DOVANA

Gegužės 1 d. švenčiame Darbo dieną, visuotinę šventę, kai neveikia valdžios įstaigos, bankai, netgi ir daugumas privačių įstaigų. Šią šventę švenčiame poilsiu, būtent – darydami ne tai, už ką kiti mums paprastai moka algą, bet tai, kas mums asmeniškai teikia džiaugsmą, atvangą. Darbo šventę švenčiame ne dirbdami, bet gal, išsitiesus hamake, sriūbčiojant šaltą limonadą, apie jį pamąstydami.

Bet ir tai nesiderina. Jei hamake drybstant apie darbą galvosi, visą poilsį sugadinsi. Prisiminsi, darbovietės įtampą arba nuobodumą, pakils kraujo spaudimas, užspringsi limonadu ir nebeiškentęs pašoksi iš hamako. Kaip gi galima tokį, kad ir būtiną, bet daugumai žmonių sunkų ir nemalonų dalyką – pareigą – švęsti šventę?

O lietuviai turi patarlę: "Darbas – Dievo dovana". Čia žiūrima į darbą jau ne kaip į prievartą, būtinumą, pareigos reikalą, ne kaip į priemonę įgyti turtą ar įsigyti gerą vardą, pagarbą ar galią, o kaip dalyką, kuris pats savyje žmogui yra geras. Panašiai apie darbą užsiminė pop. Leonas XIII savo enciklikoje *Re-rum Novarum*, kurią jis parašė 1891 metais, norėdamas išdėstyti teisingą darbo sąvoką, priešingą ano laiko filosofams ir laiko dvasiai, industrinės revoliucijos įkarštyje, kurie darbą suprato grynai kaip priemonę turtui krauti. Pop. Leonas XIII pripažino darbo svarbą, kaip priemonę įsigyti asmeninę nuosavybę, bet jis pabrėžė, kad toji asmeninė nuosavybė yra reikalingų ne asmeninių užgaidų tenkinimui, o įgalinti padėti kitiems žmonėms. Žmogui asmeninė nuosavybė yra reikalinga, kad jis galėtų įvykdyti Dievo įsakymą "užvaldyti žemę" (Pr. 1:28) ir visus jos tvarinius, išmintingu to įsakymo vykdymu atspindėdamas tą jam įdiegtą panašumą Dievui.

Tačiau Leonas XIII rašė iš savo laikmečio perspektyvos 1891 m., kai sociologijos mokslo iš viso dar nebuvo ir nebuvo supratimo, kaip žmonių socialinės sąrangos apsprendžia žmonių gyvenimo ir darbo sąlygas. Matydamas industrinės revoliucijos pakeičių metu vykstančias didžiules skriaudas ir neteisybes, sunkias darbo sąlygas, ragino darbdavius mokėti teisingą algą, bet pripažino, kad darbo sunkioji dalis – kad žmogus verčiamas dirbti, ko nenori, ir su darbu susiję kentėjimai yra žmogaus nupuolimo – gimtosios nuodėmės pasekmė.

Savo laiką taikydamas atsverti populiarijančias Markso ir Engelso ekonomijos filosofijos mintis, pop. Leonas XIII priminė, kad "žmogiškos buities apribo-

jimus tenka pernešti, nes žmonių bendruomenę neįmanoma sulyginti į vieną negyvą lygį". Jo požiūriu, nelygybė yra žmogiškosios buities dalis, ir tie, kurie skelbia kitaip "suvedžioja žmones... vieną dieną jų melagingi pažadai atneš blogybių baisesnių už dabartiniąsias".

Šį jo teiginį patvirtino šiandien jau prigyventas komunizmo nuosmūkis. Žmonijos patirtis, įgyta labai skaudžiai, milijonų žmonių gyvybės kaina, parodė, kad nuveda Dievo nepaisantis utopinis "svieto lyginimas". Bet ji taip pat parodė, kad nepaisymas gamtai ir žmogui daromos skriaudos anksčiau ar vėliau išreikalauja aukštą kainą. Ši patirtis leido pop. Jonui Pauliui II parašyti antrą encikliką apie darbą iš 90-čia metų vėlesnės perspektyvos, 1981 m. *Laborem Exercens*.

Šioje enciklikoje Jonas Paulius II jau gali ne vien nuneigti visa, ką modernios filosofijos rašė apie darbą, o paimti tai, kas naudinga ir reikalinga, atmetant tai, kas klaidinga ir žalinga, tiek iš socialistų, marksistų, tiek ir iš kapitalistų. Laiko patirtis parodė, kad pop. Leonas XIII, nežiūrint savotiško pesimizmo dėl žmogiškosios buities sunkenybių, vis vien turėjo įžvalgų, kurių teisingumas pradėtas pripažinti ekonomijos filosofų tarpe tik šio šimtmečio antroje pusėje, pvz. "Didžioji klaida yra priimti pažiūrą, kad žmonių klasės (darbdaviai-darbininkai; aukštesnioji-žemesnioji) yra iš prigimties viena kitai priešingos: ... Abi viena kitai reikalingos: kapitalą turintieji negali apsieiti be darbininkų, darbininkai – be kapitalą turinčiųjų".

Šią sąvoką pop. Jonas Paulius II išplėtė, perdefiniodamas "kapitalo" sąvoką, ir priimdamas Markso sąvoką: pats kapitalas yra surinkta darbo jėga, o taip pat ir darbo rezultatas. Tačiau jis darbininkiją supranta daug plačiau ne-

gu Marksas. Jis į ją įjungia ne tik žemiausio rango, visiškai nekūrybingą – automatišką darbą dirbantį žmogų, bet ir įvairaus lygio menedžemento tarnautojus – iki pat aukščiausių įmonių vadovų, kurie vienaip ar kitaip vis vien kam nors atsako. Kiekvienas darbas, kad ir žemiausias, savyje turi kūrybingumo elementą, kurį jam suteikia jį dirbantis žmogus. Bet kiekvienas darbas savyje turi ir atsakomybės prieš kitą asmenį elementą, kurį darbui suteikia tas, kuris yra jo reikalingas. Tad negalima skirstyti kapitalą valdančiųjų nuo darbininkų. Jie yra tie patys žmonės.

Laborem Exercens enciklikoje žymiai buvo išplėsta subjektyvioji darbo paskirtis. Objektvioji darbo paskirtis liečia jo rezultatus – gaminius. Daugumas žmonių tik tą darbo vertę ir temą. Bet iš tikrųjų, daug svarbesnė yra subjektyvioji darbo paskirtis – kaip darbas dirbantįjį paveikia. Per darbą žmogus įgyvendina savo paskirtį būti asmeniu (LE 24). Dėl to, "Nežiūrint, kiek tiesos yra tvirtinime, kad žmogus yra sukurtas darbui ir kad jo žmogiškasis pašaukimas yra dirbti, pirmužiausia, darbas yra sukurtas žmogui, o ne žmogus darbui". (LE 40).

Abu popiežiai pripažįsta, kad darbas turi būti atlyginamas pakankama alga šeimai išlaikyti. Darbas turi būti toks, kad jis įgalintų šeimą sukurti ir išlaikyti.

Darbas yra svarbus, nes jis sudaro aplinkybes žmonėms bendrauti vieni su kitais: "Darbas yra būdingas tuo, kad pirmučiausiai jis žmones jungia. Tame jo bruože glūdi jo socialinė jėga: darbas įgalina sukurti bendruomenę" (LE 96)

Abejose enciklikose apie darbą Bažnyčia moko, kad darbas negali būti parduodama prekė – "Žmogus negali savo sielos parduoti vergavimui". Kai žmogus darbe atsisako savo žmogiško kūrybingumo, visiškai atsisako savo žmogiškos atsakomybės už save patį ir savo darbo pasekme, jis išjungia pačią svarbiausią darbo ypatybę – jo subjektyviąją vertę ir tuo paneigia žmogaus surėdymą Dievo atvaizdu.

Tad Darbo šventė kaip tik yra reikalinga atšvęsti tą subjektyviąją darbo paskirtį – atšvęsti tai, kad darbas yra žmogaus gerovei, atbaigimui skirta priemonė – Dievo dovana, paneigiant klaidingą teiginį, kad žmogus yra sukurtas tik darbui dirbti.

a.j.z.

HORARIO:

2^a a 6^a das 9 as 20 hs.

sabado das 9 as 16 hs.

domingos das 9 as 12 hs.

Dra. Cyntis Juknevičius Peixoto

Rua Itaquari 699 - Alto da Moóca

Tel:93-0111

AMŽINO IŠALO ŽEMĖJE

Antanina Garmutė

EŠALONAI

Savo broliams ir sesėms
Sibiro tremtiniams skiria

Autore

Vaikai - labiausiai privilegijuota
klasė mūsų visuomenėje

V. I. Leninas

- 8 -

KEISTI TEMIDĖS SVERTAI

Po mėnesio mama parašė keistą laišką (nors vis tiek ramino mane: viskas bus gerai). Abu tėvelius Lietuvoje kvietė į saugumą, žmoniškai šnekėjosi. Ir siūlė... važiuoti apsigyventi į Sibirą. Savanoriškai. Pas nepilnametę dukterį. Pas mane.

- Kas mus išlaikys ten? Mes be sveikatos, seni. O duktė nepilnametė - jai mokytis reikia.

- Kodėl mokytis?

- O kodėl ji neturi teisės mokytis? Ar dėl to, kad Lietuvoje penketus gaudavo? - Tėvukas mokėjo kalbėti - Duktė bus naudingesnė valstybei Lietuvoje.

Tų laikų požiūriu, aišku, buvo kitaip: kuo žmogus tamsesnis - tuo naudingesnis. Tačiau negi taip sakysi? Kur kas paprasčiau:

- Sibirui darbo rankų trūksta. Ka gi, - pasirašyk, kad nesutinkate važiuoti į Sibirą, - kilnaširdiškai pasiūlė.

Tėvai pasirašė. Ir grįžo į namus kaip žemes pardavė. Nes nieko jiems nepaaiškino, nieko nežadėjo.

O Temidės svertai tuo metu buvo nuspausti. Jau figūravo didžiojo Josifo parašas reabilitaciniame dokumente. Bet praeis dar dveji metai, kol aš jį savo akimis išvysiu. Suveikė paprasčiausias biurokratinio mulkinimo mechanizmas su vietine iniciatyva: o gal pavyks įvilioti į spąstus dar du naivius žmogeliukus? Gal iš Sibiro gniaužtų nereikės išleisti nė vienos aukos? Ak tie mūsų tautiečiai. Plieniniai staliniečiai, savo uolumu patį Didįjį pralenkiantys.

Dienos bėgo. Senų kaimiškų laikrodžių gegutės kukavo. Nemunėlis bangavo. Šienpjoviai pievas pjovė. Miškiniai šaudė, - ir ne iš tuščių tūtų...

Norėčiau aš dabar pažvelgti į akis tam staliniečiui, kuris nepaliko ramybės mano motinos. Vis pas save kvietė ir kvietė, primygtinai siūlydamas į mišką žvalgybon eiti, bunkerius surasti ir už tai mainais dukterį iš Sibiro gražinti.

- Susimylėkit, ponas drauge. Ką gali papasakoti sena kaimo moteris? Ne man po miškus vaikščiot...

Tai kas, kad dokumentas su Josifo parašu guli stalčiuje? Matyt, aktyvistu pritrūko - jie, ko gero, labiausiai tiko tik beginklius žmones į vagonus kišti. Kai reikia po miškus braidžiot, tai žarijas geriausiai tinka žarstyti svetimom rankom. Būtų geriausiai "sibiriečių" šeimu.

- Tai padėsi savo dukteriai, ar ne?

- Padėsiu, pone, padėsiu kuo galiu, - išėjo mama, rydama ašaras. Po kelių dienų ji, be iškvietimo, pati pas jį nuėjo.

- Seniai taip reikėjo. - apsidžiaugė tasai.

Mama atsargiai išvyniojo skepetaitę:

- Suverčiau vilnas, numezgiau kojines - ne dukteriai, o jums. Prašau.

Daugiau jos nebekvietė.

Kažin, kur dabar tas pilietis? Gal, sakau, bendrose eilėse prie maisto ar daktarų stovime? Neprivilegijuoti būdami...

O gal Sibire druska kasa? Neįtikėtina. O galėtų pakasti. Arba kroviku padirbėti. Amžius - ne kliūtis. Prisimenu, Varkala Antanas iš Valengiškių kaimo (Prienu rajono) dar nė 70-ies neturėjo, pusiau aklas buvo. O puikus krovikas. Kai eina per lenta, nutiesta iš perono į vagoną, su 200 kg. druskos mašu ant pečių - lenta dreba. Tiesa, kartais ne į tą pusę nužengia, bet nieko, nesusilaužo. Tie keli šonkauliai nesiskaito. O kas kaltas? Nereikėjo jam Lietuvoje su visais dešimčia ar dvylika vaikų plėšytis nuo tamsos iki tamsos, kad tas kelias dešimtis hektarų užgyventų. Geriau per burnelę viską praleidęs būtų. Ir lengviau, ir garbingiau: nei tu liaudies priešas, nei tau - Sibiras.

Vartydama savo atmintyje Sibiro metraščio lapus, su didele šiluma prisimenu "velnio tuzino" mokyklą - Kauno 13-ąją vidurinę. Jie nepamiršo tada manęs. Mokytojai ir mokiniai. Patį pirmąjį rudeni, grįžusi iš ligoninės, gavau mūsų gniežtojo algebros mokytojo, Jono Liūgos, tėvišką laišką ir perlaidą penkiasdešimčiai rublių (senais pinigais). O suolo draugė rašė, kad visa klasė pasiryžusi prisidėti prie mano gražinimo iš Sibiro. Rašė, kad yra mokykloje komjaunimo organizacija: trys komjaunuoliai ir komsargas ketvirtas. Komsargas labai rūpinasi komjaunimo eiliu augimu. Jis apsilankė mūsų klasėje ir pareiškė: "Stokite vieningai į komjaunimą: aš garantuoju, kad jūsų draugė iš Sibiro grįš". Visuotinio entuziazmo klasė neparodė, bet tai ir nebūtų turėję mano reikalui jokios reikšmės. Į komjaunimą, beje, sugrįžusi, viena pirmųjų iš klasės įstosiu aš pati, šventai įsitikinusi, kad mano penketų aukštajam mokslui įgyti aiškiai nepakaks.

Tremtyje aš ir mano ešelonu draugai sėdime ne mokyklos suolo: kasame druska Sibiro Usalėje. Druska labai tirpi vandenyje, tačiau mūsų atmintyje ji netirpsta. Niekados neištirps. Atmintis - ne vanduo. Atmintis už akmenį stipresnė. Už geležį ir plieną. Mūsų atmintis - deimantinė.

ATMINTIES LAPAI

Janė, Genė ir Aldona vakar, pasibaigus dieninei pamainai, kažko vaikštinėjo Usalėje. Šiandien jos pasikvietė ir mane kartu. Pakeliui dar sutikome Raudonųjų Partizanų prospekto medinius šaligatvius "šlifuojančius" Aneliukę ir Al-

binukę Varkalaites. Abi merginos jau atidirbusios pamaina: jos buvo uglevozės - trikamiais geležiniais vagonėliais vežiojo į kūryklas akmenis anglį. Pradžioje juos traukdavo arkliai, tačiau jiems nykstant, tas funkcijas sėkmingai perėmė tremtiniai. Be tvirtų merginų, ten dirbo Skučų Vytautas, Jakinevičių Vincas, Lisajū Bronius, Kazimieras Šapalas, Maceina. Jų darbas buvo nelengvas - žiemą vasarą atvirame lauke. Be to, nukritus vagonėliui nuo bėgių, uglevozas privaļėjo palisti po apačia ir pečiais jį atgal užkelti.

Nusigavome į miesto centrą. Ties didžiąja maisto prekių parduotuve, kurios vitrinose pūkavosi mediniai kumpiai ir tokios pat dešros bei pyragai, mano brigados draugės sustojo. Apšidairėme. Kitapus gatvės pamatėme nedidelį žmonių būrelį, kažką apsupusį glaudžiu ratu.

- Va čia. - vaikiškai apsidžiaugė Aldona.

- Aiškiaregė. - paaiškina Genė, - ateiti spėja.

- Tai bent. - atsiliepė Albinukė. - Pabandykim, gal Lietuva išburs?

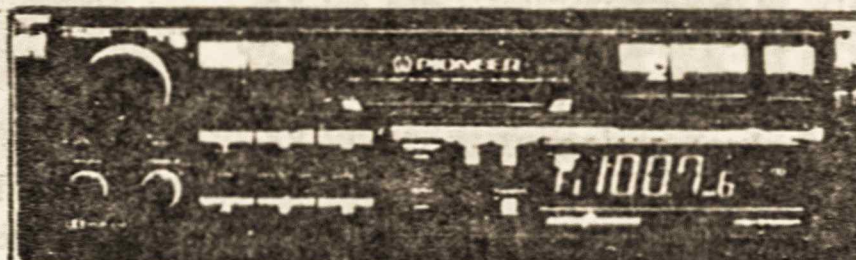
- Kvailos jūs, ar ką? - bando sulaikyti Aneliukė. - Man tai dviejų lepiošku gaila. - Tiek kainuoja būrimas: dvi bandelės su kopūstais.

Bet nuo aiškiaregės visa įraudusi atskuba Onutė Lisajūtė. Ji irgi uglevozė, be to, - tikra mano pusseserė. Kaipgi netikėsi ir nesidžiaugsi, kai ji praneša:

- Viešpatie. - kartoje - Viešpatie. - o sudrėkusios akys blizga iš džiaugsmo. - Lietuva išbūrė. Sakė, ilga kelionė į vakarus laukia. Brangiosios...

Ir puolame mes, kaip akis išdege, prie "aiškiaregės" - iš Užbalkalės atsibasčiusios purvinos, akiplėšiškos čigonės.

Dabar pagalvojus, tremtis atrodo lyg ir ne tokia tragiška. Mes pajėgėme dirbti, gavome siuntinius. Mūsų sąlygos buvo daug geresnės negu pirmųjų, 1941 metų lietuvių kankinių. Tačiau ir mus kankino su niekuo nepalyginama liga - laisvės, Tėvynės ilgesys. Nenusakomas žodžiais. Neišreiškiamas jausmais. Nesuvokiamas protu. ("Lietuvos nėra. Atimta Lietuva") Slogutis, kuris smaugte smaugia, nerimas, kuris niekada nepraeina. Tu esi vargšų vargšas ir bedalių bedalis, nes neturi Tėvynės, negali į ją atsiremti. Tu kybai beorėje erdvėje, nelaisvės pančiais surakintas. Gyvastį turėdamas, tu tarsi negyveni. "Kada aš stovėsiu prie Nemuno?" - tikstantį kartą skausmingai klausimu savęs. Pats žiauriausias iš visų mūsų tremtinių patirtos skausmo ir pažeminimo būdavo tas geležinis rusų budelių atsakymas: "NIKOGDA". Niekada jūs negrįšite į Lietuvą. Niekada. - kaip peiliu nupjauzdavo paskutinį vilties siūlelį. Visose pasaulio ligoninėse gydytojai guodžia patį beviltiškiausią ligonį: "Tu pagysi". Mes to nenusipelnėme... (bus daugiau)

SP.IX.50W ARS-M23

Auto-rádio 02 faixas com TV SOUND
AM/FM estéreo/TV4/TV5/TV6
Seleção Local/Distante para melhor
recepção de estações

PALIVANAS

PNEUS - RODAS - BANCOS
TOCA-FITAS - ACESSÓRIOS

facilitamos o pagamento

AV. GOIÁS, 3324 - Tel. 441-4766
SÃO CAETANO DO SUL - SP.

LIETUVOS MOTINA

Kasmet švenčiame Motinos dieną, kuri yra brangi kiekvieno žmogaus širdžiai, ypatingu būdu lietuviui, netekusiam savo tėvų žemės. Mūsų mintys bėga ten toli, kur likusi sena motinėle rauda išsiilgusi savo vaikų.

Nežinau ar gali dar būti šioje žemėje kas nors brangesnio ir meilesnio už motiną. Ar rastume ką nors ištikimesnio, kas be mažiausio svyravimo paaukotų savo sveikatą, poilsį ir net gyvybę? Ne, tikrai viena motina tai gali padaryti. Tik motina kaip angelas visada su tavimi laimingose ir nelaimingose dienose. Padėsi galvą prie jos širdies, ji tave suramins, pasaldins tavo skausmą, padės užmiršti nelaimes, nepasisekimus.

Taip, motinos širdis niekuomet nepavargsta, jos akys niekuomet neužsimerkia. Su meile širdyje ir malda lūpose sergsti savo vaikelius nuo pirmo verkimo lopšyje, juos lydi audringose jaunystės dienose.

Svajonių sparnais persikeliu į mūsų brangią tėvynę Lietuvą ir ką aš ten matau. Ten randu suvargusią lietuvę motiną, tą motiną, kuri šimtmečiais augino didvyrius, kuri kovojo už tikėjimą ir lietuvišką žodį. Matau lietuvišką sodybą, seną pasvyrusį kryžių, suvargusį rūtų darželį. Išblyškusi motina, apkabinusi kryžių, sielwanto suspausta, meldžiasi. Deimantinės ašaros rieda jos veidu. Po valandėlės susvyravo, pasigirdo skausmingi žodžiai: Viešpatie, komunistai nužudė mano sūnų. Jos galva nusvyro ir daugiau nebekėlė. Ji mirė prie kryžiaus.

Lietuvos istorijoj motina begaliniai daug prisidėjo prie tautinės sąmonės ugdymo. Nemažiau lietuviška motina privatėlėtu būdėti šių dienų išėivijoj augindama vaikus lietuviškoje dvasioje, mokindama lietuviškai kalbėti. Betkoks motinos apsileidimas yra didelis nusikaltimas prieš savo tautą. Motinos, pasekite anų motinų pėdomis, kurios varge ir didžiausiame pavojuje išaugino tėvynei karijus, Bažnyčiai kunigus, kultūrai mokslininkus, tautai karžygius.

Šioj didžioj šventėj, Motinos dienoje, gyvasias motinas pagerbkime sveikindami, o mirusias prisiminkime maldoje. Šias mintis baigiu poeto Tévo Leonardo žodžiais: "Tavo ranka man galvą glostė, širdis džiaugsmu liepsnojo. Kam aš šiandien pasiguosiu, o motina brangioji. Aš tau visad ramybės melsiu, mieloji motinėle".

Tév. B. Mikalauskas, O.F.M.

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA, tai išrašyti čekį Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

À "MŪSŲ LIETUVA"

a/c Sr. Petras Rukšys

Prezado Senhor:

Mantenho uma regular correspondência com meu primo A.K. na Lituânia e a última carta dele descreve os acontecimentos trágicos havidos por lá.

Estou anexando cópia da carta que talvez possa interessar-lhes para fins de publicação neste conceituado jornal.

Atenciosamente

Victorio Kliauga

P. S. No caso de publicação, não citem o nome do escrevente.

Sveiki, mieli giminačiai:

Dėkingi esame už laikraščius "Mūsų Lietuva" ir naujametinius sveikinimus.

Šis mūsų laiškas bus labai liūdnas, nes tai priklauso nuo dabartinio gyvenimo. Kai gausite mūsų laišką, jau gal žinosite ką nors apie tragiškus įvykius Lietuvoje. Su šiuo laišku Jus aplankys liūdna nuotaika. Tai, kas įvyko sausio 11-12-13 dienomis Lietuvoje sukrėtė visą pasaulį. Mes nežinome, kokia informacija gali Jus pasiekti, todėl norime patys viską papasakoti.

Sausio mėn. pradžioje mūsų parlamentas pradėjo svarstyti klausimą dėl kainų pakėlimo reformos. 7 d. maisto produktų kainos pakilo 3-4 kartus. Žmonės labai sunerimo, nes apie 55% gyventojų yra skurdo ribose. Darbininko ar inteligento gyvenimas pasidarė nebeįmanomas: atlyginimas apie 100 rub., o kainos padidėjo. Prasidėjo mitingai, protesto akcijos. Tarp parlamento ir gyventojų padidėjo įtampa, tarpusavio nesupratimas. Netrukus parlamentado viduje išryškėjo vidaus prieštaravimai dėl kainų politkos. 11 d. atsistatydino prezidiumo pirmininkė K. Prunskienė. O viso to laukė Gorbačiovas. Tą pačią dieną padidėjo karinės technikos judėjimas gatvėse. Greit sužinojome, kad užimti Spaudos Rūmai, kuriuose yra įsikūrusios daugelio laikraščių ir žurnalų redakcijos. Sekančią dieną nepasirodė nei vienas laikraštis. Žmonės liko be svarbaus informacijos šaltinio. Vyriausybei pakvietus, tūkstančiai žmonių iš visų Lietuvos kampelių skubėjo saugoti Aukščiausiosios Tarybos rūmų, televizijos ir radijo komiteto, televizijos bokšto ir kitų svarbių pastatų. Nuojauta žmonių neapgavo. Sausio 12 d. naktį prasidėjo televizijos ir radijo komiteto šturmas. Prieš tankus ir ginkluotus desantus stovėjo žmonės, kurie neturėjo jokio ginklo. Gyva grandinė pastojo kelią karinei technikai, tačiau desantininkams tai visai netrukdė įvykdyti įsakymą – užimti televiziją. Pro tankų būrzigimą, pro šautuvų tratėjimą girdėjosi žmonių balsai, kurie šaukė: Lietuva,

būk laisva. Beginkliai žmonės buvo bejėgiai. Krito pirmosios aukos ir pirmieji sužeistieji. 21 val. televizija ir radijas jau buvo užgrobti. Greit per visą Lietuvą pasigirdo sirenų ir bažnyčių varpų gausmas. Po pusvalandžio pradėjo veikti Kauno televizija (kuri ir dabar dirba). Tai buvo vienintelis informacijos šaltinis tą naktį. Aplink Aukščiausiosios Tarybos rūmus žmonės pradėjo statyti barikadas, užtvaras prieš tankus. Bet kol kas jų neprireikė, nes kariškiai pažadėjo nepulti Aukščiausiosios Tarybos rūmų. Po tos nakties dingo be žinios apie 37 žmonės, virš 100 sužeistų ir 14 žuvusiųjų Lietuva jau palaidojo. Yra žinių, kad daugelį žuvusiųjų ir sužeistų desantai patys pasiėmė ir išvežė nežinoma kryptimi, kad po televizijos bokšto užėmimo, pro langus buvo mėtomi žmonių lavonai. Patys desantininkai to iekada nepaaiškina, todėl šie faktai liks nežinomi iki galo. Tai buvo žiauri ir tragiška naktis Lietuvai. Bet ir dabartinės dienos niekuo negeresnės. Desantininkai siautėja po Vilnių ir kitus miestus, stabdo mašinas, atiminėja pinigų ir kitus vertingus daiktus, muša ir tyčiojasi iš taikių Lietuvos gyventojų, gauda jaunuolius prievartinei tarnybai Sovietų Sąjungos armijoje. Desantininkų žvėriški poelgiai Lietuvos televizijai ir radijui atseis jau per 50 mil. dolerių, todėl mūsų televizija dirba labai primityviomis sąlygomis. Laikraščiai išeina mažais tiražais ir prastos kokybės. Desantininkai nesiruošia pasitraukti iš Lietuvos teritorijos. Gorbačiovas nesileidžia į jokias kalbas. Sovietų Sąjungos spauda bei televizija visus įvykius Lietuvoje aiškina kitaip, jų informacija pilna melo bei šmeižto.

Šiandien 21 d. sužinojome apie kraupius įvykius Latvijoje. Vėl yra žuvusių žmonių, vėl kartojasi tie patys tragiški įvykiai. Dabar liko Estijos Respublikos klausimas, kuris neaišku kaip bus sprendžiamas.

Palyginti su įvykiais Vilniuje, pas mus kaime gyvenimas kiek ramesnis. Tačiau daug rūpesčių sukėlė Alinos ir Irmanto mokslai ir tolimesnis gyvenimas. Alina jau antra savaitė namuose, nes mokslai buvo nutrukę ir dabar dar ji nesiryžta važiuoti į Vilnių, nes ten dar labai neramu. Irmanto gyvenimas suvaržytas, nes turi saugotis desantininkų. Pastarieji gauda jaunuolius, neatsižvelgdami į jų amžių ir t.t.

Nežinia kuo visą tai baigsis, kiekviena diena pilna neramumų. Tačiau gyventi turim ir tokiomis sąlygomis. Gerai, kad dar kitos tautos ie valstybės mus palaiko morališkai. Mes ne vieni.

Atleiskit, kad šis laiškas labai liūdnas, bet mūsų skausmui ir nerimui nėra ribų. Jūs irgi turite žinoti tiesą apie savo Lietuvą. Tuo ir baigiame, atsisveikiname su viltimi.

A. K.

SVEIKINIMAI IR ATSVEIKINIMAI

Tešiant "atsveikinimus" bei atsiliepi-
mus į Velykinius sveikinimus atėjusius
iš Tėvynės ir "iš arčiau", prienam prie
vietinių, prie artimųjų. Taigi:

Ukrainiečių kolonijos São Paule šu-
las, prof. Bohdan Bilinskyi, iš savo
"União Tridente" bendram velykiniam
sveikinime išvardina 40 tautybių "e ou-
tros Grupos Etnicas radicados no Brasil".
O atsiliepdamas į lietuviškus sveikinimus,
rašo: "Agradeço e retribuo sinceramen-
te os votos amáveis de Feliz Páscoa.
**CRISTO RESSUSCITOU. RESSUSCI-
TARÁ A LITUÂNIA**".

O iš dar arčiau: Dom Luciano, Brazili-
jos Vyskupų Konferencijos pirmininkas,
dar anksčiau rašė, dėkodamas: "Kaip ži-
note, Dievas norėjo mane 'prikelti'. Jau-
čiuosi kaip Lozorius. Šios ilgos dienos ir
naktys man sudarė galimybę perleisti per
savo širdį prisiminimą tiek asmenų..."

Aparecida didžiausia Švč. Marijos
šventovė. Joje, prie pagrindinių durų,
vos jėjus, pasistatėm lietuvišką kryžių
su Lietuvos Krikšto jubiliejaus užrašu
ir prisiminimu Lietuvos kankinių. Apa-
recidos arkivyskupas, Dom Geraldo, la-
bai simpatizuoja Lietuvai. Ir atsakyda-
mas į lietuvišką margutį, rašo: "Dėko-
ju už meilūs velykinius sveikinimus ir,
iš širdies, atsveikinu. Lai Viešpaties
'Praėjimas' (Pasaah – Velykos) at-
neša katalikiškai Lietuvai galutinę ramy-
bę, šventą religinę laisvę ir nesuvaržo-
mą džiaugsmą".

Maringos (Maringá, Paraná) arkivys-
kupas, Dom Jaime Coelho, prisijusdamas
tikrai nuostabios katedros vaizdą ("10-
tas pasaulio paminklas aukščio atžvilgiu"),
siunčia sveikinimus "kun. Pr. Gavėnui ir
visai Bendruomenei".

Kuritibos arkivyskupas, Dom Pedro
Fedalto, dėkodamas ir atsveikindamas,
prašo Viešpatį visų reikalingų dangiškų
malonių.

Nuncio Apostólico
agradece sinceramente os votos de Boa Páscoa, que
retribui, pedindo a Cristo ressuscitado as melho-
res bênçãos para sua pessoa, extensivas a sua
comunidade.

Brasília, 2 de Abril de 1991.

+ *Carlo Furno*

PAIEŠKOJIMAS

Balandžio 22, 1991

Paróquia Lituana S. Casimiro
Rua Juatindiba, 28 – Pque. da Moóca
03124 S. Paulo, SP. – Brasil, SA.
Rev. Petras Rukšys, SDB

Gerbiamas Kunige,

Gavusi iš giminių iš Lietuvos prašymą
padėti surasti jų vyresnio amžiaus dėdę
ar jų gimines gyvenančias São Paulo ir
neišmanydama nuo ko pradėti, išdrįsau
pradžioje kreiptis tuo reikalu į Jus.

Jų susirašinėjimas su dėde Vladu Bū-
ga nutrūkęs 1953 metais. Jo adresas ta-
da buvęs:

Brasil, S. Paulo
Alameda Cleveland, 265
Būga Vladas, Martyno

Dėl aiškumo įdedu laiške duoto adre-
so kopiją, taip pat Būgų adresą Lietuvo-
je ir, susidariusioms išlaidoms padengti,
\$ 50,00 pašto perlaidą (Money Order).

Už Jūsų pastangas ir patarimą kur
toliau tuo reikalu kreiptis iš anksto nuo-
širdžiai dėkoju.

Su gilia pagarba,
Irena Vadauskienė
110 Humbercrest Blvd.
Toronto, Ont. M6S 4L3
Canada

Taip pat ir CNBB Generalinis Sekre-
torius, Dom Celso Queiroz, atsveikina
su linkėjimais.

Aparecidos radijo vyriausias vedėjas,
pe. Cabral, dėkodamas rašo: "Pažjstu
Lietuvos padėtį ir solidarizuoja su šia
nepalenkiama, nusistačiusia ir nieko ne-
bijančia tauta... Savo maldose prašysiu
Dievo, kad greičiau ateitų pilnos laisvės
diena".

Neatsilieka ir Šv. Tėvas Nuncijas Bra-
zilijai, arkivysk. Dom Carlo Furno, ga-
vęs velykinius sveikinimus su lietuvišku
margučiu. Ir prisiunčia:

PRAŠI PAGALBOS...

Brangus mano tolimas Tautieti.

Labai sunkiu Lietuvai laiku mes, lie-
tuviai, prašome Jūsų pagalbos.

Padėkite kuo galite.

Su ašaromis akyse būsime dėkingi.

Siųskite pagalbą šiuo adresu..

Lietuva
Šiauliai, Ginkūnai
Sodo Takas 1a.

Augys Vytautas, Juozo

• Spaūdai parama būtina: be lietu-
viškos spaudos nebus nė Tėvynės
laisvos.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

"PAGALBOS LIETUVAI" KOMISIJOS PRANEŠIMAS

Mūsų Komisija praneša kad gavo sekančias aukas:

- Juozas LISAUSKAS – Cr\$. 1.500,00
- Kun. Petras RUKŠYS – Cr\$. 2.000,00
- Angelina ir Viktoras TATARŪNAI – Cr\$. 50.000,00
- Vytautas BACEVIČIUS – Cr\$. 10.000,00

Visiems aukotojams mūsų širdingas ačiū.

"Pagalbos Lietuvai" Komisija

SAJUNGOS RINKIMAI

Nauji Veidai – nauji vėjai

Oficialus Sąjungos skelbimas ML-voje pranešė, kad balandžio 17 d. bus Sąjungos-Aliança visuotinis susirinkimas su naujos valdybos rinkimais sekanciam dvimečiui.

Pagal Sąjungos biuletinį "SAJUNGIE-TIS", rinkimai sklandžiai praėjo su visų dalyvių gera nuotaika.

Šiomet rinkimuose buvo du kandidatai sąstatai šiaip pasiskirstę:

I SASTATAS

- Pirmininkas – Saldys Algimantas
- Vice-Pirmininkas – Jonas Jakatanvisky
- 1as. Sekretorius – Adilson Puodžiūnas
- 2as. Sekretorius – Jorge Prokopas
- 1a. Iždininkė – Wilma J. Žvingila
- 2-tra. Iždininkė – Joana Satkūnas
- Social.Pirmininkas – Alfonsas Kublickas
- Turto Globėjas – Jonas Chorociejus
- Knygininkė – Francisca Garšo
- 1as. Pavaduotojas – Jonas Šepetauskas
- 2-tras Pavaduotojas – Jenny M. Bumblis

II SASTATAS

- Pirmininkas – Vytautas Tumas
- Vice-Pirmininkas – Jonas Valavičius
- 1as. Sekretorius – Vytautas Bacevičius
- 2as. Sekretorius – Clovis A. Uzeda
- 1as. Iždininkas – Albina Ambrozevičius
- 2as. Iždininkas – Joana Satkūnas
- Social.Pirmininkas – Dr. Antanas Šiaulys
- Turto Globėjas – Norberto Stasiulionis
- Knygininkė – Francisca Garško
- 1a. Pavaduotoja – Jenny M. Bumblis
- 2a. Pavaduotoja – Elaine Papais Ambrozevičius

Rinkimuose dalyvavo 108 balsuotojai (1989 m. buvo 73). Rinkimus į Sąjungos valdybą laimėjo I sąstatas su 56 balsais. II sąstatas gavo 48 balsus ir buvo 4 "em branco".

Sąjunga nėra išnykimui skirta organizacija: jos gretose atsiranda vis daugiau naujų ir JAUNŲ narių. Jos garbingumą įrodo ir faktas, kad šį kartą buvo pristatyti du kandidatų sąstatai.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

JUOZAS P. LISAUSKAS

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui ir pastoviam rėmėjui reiškiame gilią padėką už paramą spaudai ir linkime daug laimės bei gausios Dievo palaimos.

Administracija

SAJUNGA-ALIANÇA

REALIZA O ALMOÇO DO

DIA DAS MÃES

EM 5-5-1991 ÀS 13:00 HS.

RESERVAS: Fones: 549-8505 - 93-6751 - 278-6500 - 273-3224

RUA LITUÂNIA, 67 - MOOCA

Po visuotinio susirinkimo ir naujos valdybos rinkimų buvo linksmas pasišmonėjimas.

Sveikiname naują Sąjungos valdybą ir linkime sėkmingai vesti organizacijos veiklą mūsų kolonijos ir laisvinamos Tėvynės labui.

ML-va

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Taryba ir Valdyba 1991 – 1992 metais (Revizuota 1991 m. kovo mėn.)

VALDYBA

- Pirmininkas – Jonas Valavičius
- Vice-Pirmininkė – Vera Tatarūnas
- 1-as. Sekretorius – Adilsonas Puodžiūnas
- 2a. Sekretorė – Lucia M.J. Butrimavičienė
- Iždininkas – Rikardas Braslauskas

TARYBA

- Pirmininkas – Vytautas Tumas
- Vice-Pirmininkas – Dr. Antanas Šiaulys
- Sekretorė – Maristela Žūtautaitė

REVIZIJOS KOMISIJA

- Ana Dirce Coralon
- J. Armandas Tatarūnas
- Pijus O. Butrimavičius

BLB BŪSTINĖ

Rua Juventus, 28
03124 São Paulo, SP.
Brasil

Telef. (011) 273-0338

GEGUŽĖS MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 01 – João Stelmokas
- 02 – Ana Rauba Aradzenka
- 03 – Walter Juvenal Žvingila
- 05 – Clarice Bacevičius
- 10 – Roberto Saldys
- 13 – Anna Vera Tatarūnas
- 14 – Antanas Augustaitis
- 15 – Luiz Alberto Jermalavičius
- 15 – Marcelo Chapola
- 15 – Pranas Jonas Mažietis
- 16 – Irena Martinaitis
- 19 – Alda Chorociejus Garcia
- 19 – Umberto Sinopoli

Sąjungos Aliança
Valdyba

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Motiejus BALTRUŠIS	Cr. 10.000,00
Leonid MEDVEDER	Cr. 2.500,00
Ona ŠLIUMBIENĖ	Cr. 4.000,00
Veronika DIMŠIENĖ	Cr. 4.000,00

DĖMESIO!

PARTICIPE DO GRUPO DE
DANÇAS FOLCLÓRICO
"NEMUNAS"

SE TIVER MAIS DE 17 ANOS.
LIGUE PARA SILVIA FONE:914-7769.

AULAS

PORTUGUÊS – INGLÊS – LITUANO
Tradução e versão – 272-1489.